

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

27 februari 2008

HOORZITTING

over de werking van de Lokale Adviescommissies

VERSLAG

**namens de Commissie Energiearmoede
uitgebracht door de dames Veerle Heeren en Else De Wachter**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Carl Decaluwe.

Vaste leden:

de heren Pieter Huybrechts, Jan Penris, Felix Strackx;
de heer Carl Decaluwe, de dames Cindy Franssen, Veerle Heeren;
de dames Else De Wachter, Michèle Hostekint, de heer Bart Martens;
mevrouw Hilde Eeckhout, de heer Marc van den Abeelen,
mevrouw Vera Van der Borcht.

Plaatsvervangers:

de dames Agnes Bruyninckx, Greet Van Linter, de heer John Vrancken;
de heer Tom Dehaene, de dames Sabine Poleyn, Monica Van Kerrebroeck;
de heren Kurt De Loor, Joris Vandenbroucke;
de dames Annick De Ridder, Dominique Guns, Margriet Hermans.

Toegevoegde leden:

mevrouw Helga Stevens;
mevrouw Mieke Vogels.

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting door de heren Géry Vanlommel en Frank Vanbrabant (Infrax).....	4
2. Toelichting door de heren David Termont en Lode Vanhee (Eandis)	6
3. Toelichting door de heer Piet Van Schuylenbergh (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten)	9
4. Toelichting door de dames Stefanie Podevyn en Katrien De Pauw (OCMW Aalst)	10
5. Toelichting door mevrouw Mieke Clymans (Samenlevingsopbouw Antwerpen provincie vzw, Vlaams project energie en armoede)	12

DAMES EN HEREN,

De Commissie Energiearmoede hield op 13 februari 2008 een hoorzitting over de werking van de Lokale Adviescommissies (LAC's).

Aan de hoorzitting werd deelgenomen door:

- de heren Géry Vanlommel en Frank Vanbrabant (Infrax);
- de heren David Termont en Lode Vanhee (Eandis);
- de heer Piet Van Schuylenbergh (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten);
- de dames Stefanie Podevyn en Katrien De Pauw (Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW) Aalst);
- mevrouw Mieke Clymans (Samenlevingsopbouw Antwerpen provincie vzw, Vlaams project energie en armoede).

1. Toelichting door de heren Géry Vanlommel en Frank Vanbrabant (Infrax)

De heer Géry Vanlommel: Infrax werd opgericht op 7 juli 2006 als samenwerkingsverband tussen Interelectra, de Intercommunale voor Energie (Iveg) en de West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM). Doelen zijn nog betere dienstverlening en lagere kosten. Wij zijn met 1370 medewerkers actief in 102 gemeenten en beheren in totaal 1,5 miljoen aansluitingen.

De wettelijke rol van een sociale leverancier bestaat erin om aan gezinnen waarvan het contract door de leverancier werd opgezegd, elektriciteit en aardgas te leveren. Infrax wenst die rol loyaal en met zorg uit te voeren. Met name de budgetmeter kan hierbij een belangrijke rol spelen. Wij brengen ook begrip op voor het feit dat sociaal zwakkeren de vrijgemaakte energiemarkt als complex ervaren en zijn daarom soepel bij het toestaan van afbetalingsplannen.

Volledig afsluiten is een ultieme noodoplossing die alleen kan ingezet worden in uitzonderlijke omstandigheden en na een lange procedure. Toch is die mogelijkheid nodig, in het bijzonder als hefboom voor OCMW's om gezinnen met betalingsmoeilijkheden te helpen, bijvoorbeeld met schuldbeheer en -begeleiding. Infrax is soepel bij het heraansluiten en wacht daarvoor niet altijd op een formele beslissing van de LAC. We organiseren ook in elke gemeente infosessies voor kansarmen, in samenwerking met Ecolife.

Het aantal sociale klanten is spectaculair gestegen in 2005-2006, omdat in die periode de leveranciers begonnen zijn met het opzeggen van klanten. De stijging gaat nog altijd door, maar lijkt zich nu wat uit te vlakken en te stabiliseren. Bij de budgetmeters ziet men een vergelijkbare stijging vanaf het begin in 2005, toen er nog bijna geen waren, terwijl er nu ongeveer 7500 zijn.

Het aantal opladingen is gestegen van ongeveer 22.000 in 2005 tot meer dan 104.000 in 2007. Het bedrag per oplading blijft constant tussen 40 en 50 euro. Ook het aantal afbetalingsplannen steeg sterk van 767 in 2005 naar bijna 4000 in 2007. Het aantal LAC-dossiers nam sterk toe van ongeveer 2000 in 2005 tot bijna 5500 in 2007, al moet ik erop wijzen dat veel zaken worden opgelost voor ze de LAC bereiken.

In de klantenkantoren kan men de oplading van een budgetmeter cash betalen, met een overschrijving of bankkaart. Bij de OCMW's kan men eveneens cash betalen (behalve in het Iveg-gebied) en met een overschrijving, terwijl de uitrol van de betaling met een bankkaart volop bezig is. In de klantendiensten kan men alleen cash of per overschrijving betalen.

De kostprijs van de openbardienstverplichtingen bedraagt ongeveer 18% van de totale kosten voor laagspanning. Het grootste deel daarvan gaat naar de toekenning van gratis 100 kWh (11,5%), terwijl de REG-premies goed zijn voor 3,7%, de sociale openbardienstverplichtingen voor 1,8% en de openbare verlichting voor 1,1%. De kosten voor de sociale openbardienstverplichtingen belopen 3,8 miljoen euro. Iets minder dan de helft daarvan gaat naar personeelskosten, want 28 mensen zijn fulltime bezig met de uitvoering ervan. Ongeveer 20% betreft oninbare vorderingen, 14% gaat naar de vergoedingen aan de OCMW's in het kader van de samenwerking, 5% naar de afschrijving van budgetmeters en 3% naar informatica.

Een knelpunt is dat OCMW's vandaag vaak onvoldoende middelen hebben voor een degelijk sociaal onderzoek en voor een sociale tegemoetkoming aan gezinnen met betalingsmoeilijkheden. Verder werken niet alle LAC's op dezelfde manier en sommige zijn overbelast. Wij pleiten ervoor om te leren van de goede voorbeelden. Een derde knelpunt is dat de plaatsing van een budgetmeter niet kan afgedwongen worden, zelfs niet na een LAC-beslissing. Infrax heeft immers niet noodzakelijk toegang tot een woning. Daardoor is het dus mogelijk dat de schulden toch blijven oplopen.

Infrax heeft vragen bij het voornemen om voortaan in elke sociale woning verplicht een budgetmeter te plaatsen. Volgens ons werkt dat nodeloos stigmatiserend.

rend, want 70% van de bewoners van sociale woningen heeft helemaal geen betalingsmoeilijkheden. Ook bij het verbod om een budgetmeter te plaatsen bij gezinnen die elektrisch verwarmen, hebben wij vragen. Ook zij hebben daar volgens ons recht op met het oog op budgetbeheer.

Infrax begrijpt evenmin het plan om gezinnen die zes maanden door de sociale leverancier werden bediend, af te sluiten, zelfs als ze hun rekeningen correct betalen. Hoe moeten deze gezinnen aantonen dat zij een inspanning hebben geleverd om terug te keren naar de vrije markt? Bovendien valt niet te verwachten dat de LAC's die afsluiting zullen toestaan.

Het laatste knelpunt betreft het probleem dat OCMW's soms weigeren te werken met cash geld voor de oplading van budgetmeters, omdat verschillende centra net inspanningen hebben geleverd om die betaalwijze te weren.

Infrax vindt het zinvol aan de OCMW's meer middelen te geven, zowel voor een degelijk sociaal onderzoek als voor een financiële tegemoetkoming aan gezinnen met betalingsmoeilijkheden. Volgens ons zou men ook niet mogen afsluiten zonder sociaal onderzoek, al moet dan natuurlijk precies omschreven worden hoe dat in zijn werk moet gaan. Verder is het belangrijk om na te denken over de geldigheidsduur van LAC-beslissingen en kan men overwegen om verlenging mogelijk te maken. Verbetering is ook mogelijk door structureel overleg tussen netbeheerders en OCMW's met het oog op de evaluatie en de optimalisering van de bestaande samenwerking.

Voor de LAC wordt best een code van goede praktijk opgesteld, met daarin onder meer het minimale aantal vergaderingen, vaste vergaderdata en het maximale aantal dossiers. Verder is belangrijk dat men daarin opneemt dat kort op de bal moet gespeeld worden zodat de schulden niet oplopen, en dat men een uniform stramien afsprekt voor de beslissingen. Zo zouden zij bijvoorbeeld altijd per brief moeten opgestuurd worden, wat nu niet altijd het geval is. Betaalplannen en eventuele afsluiting mogen slechts kunnen na sociaal onderzoek. Ten slotte moet ook de nazorg verbeteren.

Onlangs besliste Infrax om als sociale leverancier vanaf heden geen kosten meer aan te rekenen voor afsluiting of heraansluiting na een LAC-beslissing en vanaf midden 2008 evenmin voor herinneringsbrieven en ingebrekestellingen voor sociale klanten. Bovendien neemt Infrax zich voor om dossiers nog vroeger aan de LAC te gaan bezorgen, zodat er voldoende tijd is voor sociaal onderzoek.

Infrax is ook van plan om de kosten voor de oplading van de budgetmeter met cash geld via een storing bij de post (2,5 euro per transactie) ten laste te nemen. Men gaat er verder voor zorgen dat gezinnen voor hun eerste oplading niet langer naar het klantenkantoor hoeven te komen. Infrax zal ook werk maken van structureel regionaal overleg met de OCMW's met het oog op de evaluatie en de optimalisering van de bestaande samenwerking.

Mevrouw Vera Van der Borcht: Door wie wordt een aanpassing van de regeling voorbereid? Wat de budgetmeters in sociale woningen betreft, wijs ik op het pleidooi daarvoor tijdens eerdere hoorzittingen. Is het technisch mogelijk om bij de bouw of verbouwing een dergelijke meter te plaatsen zonder hem aan te sluiten? Hebben gezinnen die elektrisch verwarmen, thans geen recht op een budgetmeter? Zo ja, waarom is dat het geval? De initiatieven van Infrax om tegemoet te komen aan de noden van de sociaal zwakkeren zijn alvast positief.

Mevrouw Else De Wachter: Heeft de toename van het aantal opladingen ook te maken met de oplossing van vroegere praktische problemen met de toegankelijkheid van de oplaadpunten? Ook ik wil verder graag weten welke nieuwe regeling precies in voorbereiding is. Ik sluit me in dat verband aan bij de vraag om verduidelijking over elektrische verwarming en budgetmeters.

Dat sommige OCMW's huiverig zijn om met cash te werken, is verstaanbaar vanuit het oogpunt van de veiligheid, maar anderzijds vind ik dat we hen toch moeten stimuleren om dat te blijven doen, gezien de betrokkenen vaak net mensen zijn die nog met cash werken. Verwijst de heer Vanlommel met zijn pleidooi tegen afsluiting zonder sociaal onderzoek naar de situatie op het terrein, waarin soms bij gebrek aan personeel geen onderzoek gebeurt zoals het zou moeten?

Tot slot vind ik het een positieve evolutie dat de suggesties van Infrax over de toekomstige eigen werking inspelen op de motie van het Vlaams Parlement.

Mevrouw Michèle Hostekint: Ook ik waardeer de maatregelen die Infrax aankondigt voor de toekomst. Hoe klein ook, toch zijn ze belangrijk voor deze doelgroep. Dat wie elektrisch verwarmt, een budgetmeter mag hebben, lijkt ook mij evident.

Als men een budgetmeter plaatst in alle sociale woningen, is dat net niet stigmatiserend. De suggestie om de werking van de LAC's te evalueren is daarentegen zeer nuttig. Afstemming is inderdaad wenselijk evenals de opstelling van best practices. Dat er onvoldoende middelen zijn voor degelijk sociaal

onderzoek is verontrustend. Dat betekent immers dat er afgesloten wordt zonder onderzoek. Op basis van welke gegevens neemt men de beslissing dan wel?

De heer Tom Dehaene: Het lijkt mij zeer vreemd dat dossiers aan een LAC worden voorgelegd zonder sociaal onderzoek. Hebt u daar cijfers over? Kan men dit veralgemenen? Volgens mijn informatie leveren zeer veel OCMW's wel goed voorbereidingswerk, al zijn er bij sommige wel wat personeelsproblemen.

Het is inderdaad belangrijk om het aantal dossiers in een LAC zo beperkt mogelijk te houden. Zijn er nog andere manieren om het aantal te verminderen dan degene die u noemde? Klopt het in dit verband dat de helft van de LAC-dossiers mensen betreft die het OCMW niet kent? Hoe kan men dat verhelpen, gezien energieschulden zelden alleen staan?

Minister Vanackere heeft een studieopdracht gegeven om de best practices te verzamelen. Ik onderschrijf de doelstelling om die vervolgens ook in de andere LAC's te gebruiken.

Kunnen cliënten van Infrax zelf om een budgetmeter vragen zonder betalingsproblemen en zonder LAC-beslissing? Ik ben het niet helemaal eens met het plan om in alle sociale woningen een budgetmeter te plaatsen. Hebt u cijfers over het aantal dat er nu staat?

Nazorg is inderdaad zeer belangrijk, maar wie ziet u die taak vervullen?

De heer Géry Vanlommel: De regeling in voorbereiding betreft de verwachte wijziging door de regering van het besluit inzake sociale openbaredienstverplichtingen. De energiesector waardeert dat hij daarover werd geraadpleegd. Onze reactie is gebaseerd op de voorbereidende teksten die daarover circuleren. Ik onderstreep dat de Vlaamse Regering nog geen beslissing nam.

Afgezien van het al dan niet stigmatiserende karakter van een veralgemeende budgetmeter in sociale woningen, blijft het te verwachten dat hij in 70% van de gevallen niet nodig zal zijn. Het betreft dan telkensodeloze kosten, ook al kan hij perfect worden gebruikt als gewone meter. Bovendien zal de bestaande technologie in de toekomst vervangen worden door een generatie van slimme meters, waardoor men vragen kan stellen bij een massale plaatsing van oude meters.

De uitsluiting van elektrische verwarming staat niet in de huidige regelgeving maar is alleen voorzien in de regelgeving die overwogen wordt.

De heer Frank Vanbrabant: Het aantal oplaadpunten wordt vergroot met als doel dat elk OCMW in elke gemeente een oplaadpunt heeft tegen ten laatste half 2008. De beslissingen van alle OCMW's zijn al binnen en de praktische uitrol is aan de gang.

Onze ervaring is dat niet altijd en systematisch een grondig sociaal onderzoek voorafgaat aan de LAC-beslissing, ook al zijn er gemeenten waar elk dossier grondig wordt onderzocht. Er is op dat punt in heel wat gevallen nog werk aan de winkel.

Een budgetmeter vragen zonder betalingsproblemen kan in principe niet. Wie er een heeft, zit immers per definitie bij de sociale leverancier. Het gemiddelde tarief is daar iets hoger dan op de vrije markt. Men heeft er dus geen belang bij om bij ons te blijven. De wet verplicht ons zelfs om klanten die om andere redenen dan betalingsmoeilijkheden bij ons terecht komen, te motiveren om terug te gaan naar de vrije markt. Men kan er dus niet voor kiezen om bevoorrad te worden via een budgetmeter en door de sociale leverancier.

Wat het aantal dossiers van de LAC's betreft, is het zo dat Infrax alles in het werk stelt om zaken op te lossen voor men naar de LAC gaat. Uit het verschil tussen de cijfers voor ingebrekestellingen (ongeveer 9500 vorig jaar) en het aantal LAC-dossiers (ongeveer 5400) kan men afleiden dat een goede 40-45% vooraf worden opgelost. Bovendien wordt slechts in een minderheid van de overblijvende gevallen tot onmiddellijke afsluiting beslist, met name ongeveer 6%.

De nazorg zou best een stuk gebeuren door de LAC, terwijl nu de bal na de beslissing volledig bij ons ligt.

2. Toelichting door de heren David Termont en Lode Vanhee (Eandis)

De heer David Termont: Het aantal klanten van de sociale leverancier in het gebied van de gemengde netbeheerders nam toe van januari 2005 tot medio 2006, waarna het stabiliseerde in 2007. Die stabilisatie is positief en zij doet zich voor bij alle gemengde distributienetbeheerders. De sociale problematiek op het vlak van energie blijft dus onder controle. In 2007 hebben ons evenveel klanten verlaten als vervogd.

Vandaag staan ongeveer 41.400 budgetmeters opgesteld op ons net, waarvan er ongeveer 26.800 actief zijn. Een derde functioneert dus gewoon als een tweevoudige uurtariefmeter zoals in de meeste woningen, terwijl ze initieel toch bijkomende kosten gegenereerd hebben voor de netbeheerders. In dit verband vinden wij net als Infrax een budgetmeter in

elke sociale wooneenheid stigmatiserend. Uit onze steekproef blijkt dat slechts 5% van de bewoners vandaag bij ons bekend is als klant van de sociale leverancier. Dat betekent dat men in 95% van de gevallen een budgetmeter zou verplichten die vervolgens functioneert als gewone meter terwijl hij aan de netbeheerders dubbel zoveel kost. In ons gebied zou dat voor 2006 neerkomen op 1500 van de ongeveer 1600 nieuwe wooneenheden. Bovendien is het zo dat men in de sociale woningtypologie gemakkelijker een budgetmeter kan plaatsen, zodat ook het argument van het probleem met de toegankelijkheid vervalft.

Eandis heeft om en bij de 270 oplaadpunten, in klantenkantoren maar voornamelijk ook in OCMW's. Bij de start van de sociale openbaredienstverplichtingen hebben wij daarover een protocol uitgewerkt met de VVSG. De samenwerking met de lokale overheid verloopt constructief en de nood aan bijkomende oplaadpunten wordt permanent geëvalueerd in overleg met OCMW's, centra voor algemeen welzijnswork (caw's) en gemeentebesturen. Een en ander wordt bepaald door de evolutie van het aantal budgetmeters en opladingen. Er zijn thans 276 oplaadpunten in OCMW's, drie in gemeentebesturen, één in een caw, 25 in klantenkantoren. In slechts één gemeente van ons gebied van 239 gemeenten is er nog geen, met name in Oud-Turnhout. Wij hopen dat het parlement ons ondersteunt om er ook daar een geplaatst te krijgen. Op vraag van de OCMW's komen er bijkomende punten in Antwerpen-Linkeroever, Luchtbal, Gent-Muide en andere wijken waar die behoefte bestaat. Inmiddels werd ook een gunning voor 250 betaalterminals in externe oplaadpunten toegewezen, zodat men niet én naar de post én naar het OCMW hoeft. De uitvoering begint in maart-april 2008.

Met de VVSG werd afgesproken dat wij de OCMW's zouden vergoeden voor de oplaadpunten die zij voor ons herbergen. Er is een vaste vergoeding voor de ruimte en een vergoeding per oplading en per dossier. Eandis garandeert een minimum. Tot vandaag werd al voor meer dan 2,3 miljoen euro aan vergoedingen uitbetaald.

In 2007 waren er 195.000 opladingen, waarvan iets meer dan 50% in de OCMW-oplaadpunten. Tot december 2007 heeft Eandis voor alle jaren samen 133 miljoen euro gefactureerd aan zijn klanten, waarvan 47 miljoen euro onbetaald is gebleven.

De heer Lode Vanhee: De LAC is een orgaan dat bij consensus dwingende beslissingen neemt met betrekking tot afsluiting of heraansluiting van energieleveringen. De diensten van de netbeheerders en de OCMW's zijn daarbij complementair. We zoeken daarbij een goed evenwicht tussen de sociale pro-

blematiek en de belangen van de distributienetbeheerder.

Bij ons werken een honderdtal mensen in de dienstverlening inzake sociale openbaredienstverplichtingen. Van hen zijn er een dertigtal actief in de LAC's, dat wil zeggen dat zij de vergaderingen bijwonen of administratief ondersteunen. Het basisprincipe is dat schorsen geen doel op zich is. Wij proberen altijd problemen op te lossen voorafgaand aan de LAC. Lukt dat niet, dan drukken wij erop dat de klant aanwezig is op de zitting van de LAC.

Een dossier wordt aan de LAC voorgelegd op onze vraag of op die van de klant als hij een heraansluiting wenst. De klant kan zich laten bijstaan door een vertrouwenspersoon naar keuze.

In elke gemeente komt de LAC samen op vaste data, volgens een kalender. Dossiers worden tijdig gepland, bundels worden verzonden, er is een voorbereidingsperiode binnen de LAC. Kort voor de zitting van de LAC is er een actualisering, gevolgd door de zitting zelf en de opvolging van de adviezen. Dossiers worden geselecteerd volgens regels. Wij maken verantwoordingsnota's op. De hoofddoelstellingen zijn: schuldaangroei vermijden en alle dossiers van één klant bundelen op dezelfde zitting. Soms wordt een klant meerdere keren uitgenodigd, bijvoorbeeld omdat het sociaal onderzoek bij de eerste uitnodiging nog niet was afgerond, omdat er een nieuw probleem is ontstaan, of omdat na de eerste zitting maar een gedeeltelijke oplossing is ontstaan.

Wij sturen 33 dagen voor de zitting de bundels, met de verantwoordingsnota erbij, door naar de LAC-voorzitter. Op hetzelfde moment brengen wij de klant hiervan schriftelijk op de hoogte. In de brief wordt ook andermaal aangedrongen om contact op te nemen met het OCMW, met ons of met een schuldbemiddelaar naar keuze.

Wij zijn van mening dat een sociaal onderzoek de verantwoordingsnota moet aanvullen. Samen moeten ze een verantwoorde beslissing tijdens de zitting toelaten. De periode van 33 dagen dient om de OCMW's de ruimte te geven voor het genoemde onderzoek.

Drie dagen voor de zitting worden alle dossiers nogmaals gecontroleerd en doen wij opgave aan de LAC-voorzitters van de dossiers die niet meer voor moeten komen, met de reden erbij.

Wij sturen een medewerker naar elke zitting om onze dossiers toe te lichten. Wij zullen binnenkort ook ons klantenbeheersysteem ter beschikking stellen via laptops tijdens de zitting, zodat we over de

meest actuele informatie beschikken.

Wij sturen vooral aan op adviezen met een voorwaardelijk karakter. Dat houdt in dat wij de klant een bijkomende kans geven om een negatieve afloop te vermijden en wel door het nemen van een bepaald engagement. De schorsingsbeslissing wordt dus verbonden aan condities. De voorwaarden zijn tijdsgebonden: de klant krijgt bijvoorbeeld veertien dagen om een betaalplan af te sluiten.

Het aantal LAC-bijeenkomsten is sterk toegenomen. In 2007 waren er 1733 zittingen. Het aantal dossiers evolueerde van 37.000 dossiers in 2006 naar 55.000 in 2007. Ik merk wel op dat meerdere dossiers voor één klant kunnen ingediend worden op dezelfde zitting, bijvoorbeeld een voor gas en een voor elektriciteit. In concreto gaat het hier over 22.000 klanten.

Wij zijn heel tevreden dat 51% van de ingediende dossiers opgelost wordt voor of tijdens de zitting. Het percentage voor de zitting, dat 20% bedraagt, stijgt naarmate de OCMW's meer sociaal onderzoek doen. 12% van de dossiers wordt uitgesteld. Tijdens de LAC is er slechts voor 1% een definitieve beslissing tot afsluiting. Ook het percentage van de definitieve beslissingen tot uitschakeling van de vermogenbegrenzer bedraagt 1%. Wij hebben 20% voorwaardelijke beslissingen en wij hebben 14% voorwaardelijke beslissingen tot uitschakeling van een budgetmeter.

Al de genoemde cijfers betreffen elektriciteit. Voor gas zijn ze ongeveer even groot, al zijn er iets minder opgeloste dossiers voor en tijdens de zitting (48%). Uitstel bedraagt 12%, definitieve beslissingen 3% en voorwaardelijke beslissingen 37%.

De kosten voor sociale openbaardienstverplichtingen groeien. Dat heeft te maken met toenemende administratie en personeelsbehoeften. Wij wijzen ook op het belang van een constructieve en intense samenwerking tussen Eandis en de OCMW's, en vragen aandacht voor het optimaliseren daarvan en voor de definitie van de opdrachten van netbeheerders en OCMW's.

Aanpassingen die voorzien zijn in het ontwerp van wijzigingsbesluit kunnen leiden tot bijkomende maatregelen of meer omslachtige procedures met kans op een groter aantal LAC-dossiers. Dat willen wij vermijden. Er ontstaan nieuwe schulden als wij niet tijdig kunnen tussenkomen. De netbeheerders en Eandis vragen een vereenvoudiging van de procedures en het vermijden van bijkomende, nodeloze LAC-dossiers.

De heer Tom Dehaene: Als alle LAC-beslissingen bij consensus worden genomen, betekent dit dat de

OCMW's in feite over een soort vetorecht beschikken. Weten zij dat? We moeten zeker nastreven dat er minder dossiers voor de LAC's komen. Ik vraag me af of er geen systeem bestaat om automatisch na een aantal weken een dossier op te starten als iemand niet oplaadt, wel energie verbruikt en dus opnieuw schulden opstapelt. Hoeveel mensen zijn aanwezig bij de bespreking van hun dossier door de LAC? Gebeurt het vaak dat OCMW's nodeloos een sociaal onderzoek uitvoerden omdat de netbeheerders drie dagen voor de LAC een dossier van de agenda halen?

Mevrouw Else De Wachter: De statistieken over het aantal dossiers van 2004 tot 2007 tonen een sterke stijging. Dat maakt kwaliteitsvol sociaal onderzoek problematisch. Daar komt nog bij dat het aantal taken van de OCMW's enorm is toegenomen. Ik pleit ervoor om na te denken hoe we een en ander moeten aanpakken om tegelijk vlotte procedures en kwaliteit te garanderen.

De heer Lode Vanhee: De OCMW's kennen hun positie bij de consensusbeslissingen. Wij hebben het voorbij jaar ongeveer 700 sociale werkers bereikt tijdens informatiesessies, waarin zowel wetgeving als praktijk aan bod kwamen. Verder hebben wij wel degelijk een controlesysteem: mensen die langer dan twee maanden niet opladen, ontvangen van ons een uitnodiging per brief. Als ze niet reageren, krijgen ze vervolgens nog een tweede kans om een LAC-dossier te vermijden. Welk percentage ook effectief aanwezig is op de LAC-bespreking kan ik niet zeggen, maar het is wel zo dat voor wie komt, in 99,9% van de gevallen een oplossing wordt gevonden. Daarom dringen wij aan op aanwezigheid.

Wat de actualisering betreft, is het vaak zo dat het niet langer hoeven te verschijnen voor de LAC precies een gevolg is van het sociaal onderzoek, dat dus niet nutteloos is geweest. Slechts in een minderheid van de gevallen worden dossiers vlak voor de vergadering van de agenda afgevoerd omdat een oplossing werd gevonden doordat mensen direct met ons contact opnamen.

De toename van het aantal dossiers is belangrijk, dat vernemen wij ook van de OCMW's. Problemen met de betaling van energiefacturen gaan meestal samen met andere problemen en wij hopen dan ook dat het sociale onderzoek in een ruimer kader gevoerd wordt.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Het is aan het parlement om ervoor te zorgen dat de procedure niet omslachtiger wordt door de wijziging van het besluit, maar heeft Eandis concrete suggesties om de LAC-werking te optimaliseren? Hoe kan volgens de energiesector het geheel van maatregelen en fondsen

op verschillende bevoegdheidsniveaus vereenvoudigd worden?

De heer Lode Vanhee: Eandis is bang dat sommige voorstellen in het ontwerpbesluit kunnen leiden tot een verhoging van het aantal dossiers. Zo wordt de werkwijze om de 10 ampère te elimineren uit de budgetmeter een stuk logger, terwijl wij van mening zijn dat dit niet gelijk staat met het afsluiten van een klant. Hij blijft immers verder beschikken over het volle vermogen en kan te allen tijde opladen. De bevoegdheid ligt dus bij ons en niet bij de LAC. Daarom dringen wij aan op de verhoging van de autonomie van de netbeheerders ten aanzien van dat beperkte vermogen.

Wat de optimalisering van de LAC-werking betreft, bevestig ik onze wens om aan projecten deel te nemen. Wij formuleerden al verschillende aspecten, maar het is belangrijk om het pakket in zijn geheel te bekijken.

De heer David Termont: Eandis is onderworpen aan zowel Vlaamse als federale reglementen, maar zij hanteren niet altijd dezelfde criteria, zelfs al gebruiken zij dezelfde term zoals beschermde afnemer. Wij pleiten ten aanzien van de OCMW's voor een meer doorzichtige taakomschrijving en de toekenning van voldoende middelen voor het sociaal onderzoek. Is het niet mogelijk om de verschillende beschikbare middelen voor de sociale problematiek te harmoniseren met het oog op een meer efficiënte inzet?

3. Toelichting door de heer Piet Van Schuylenbergh (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten)

De heer Piet Van Schuylenbergh: Infrax en Eandis toonden al met cijfers aan dat het aantal dossiers de laatste jaren gigantisch gestegen is. Minstens de helft wordt al opgelost voor zij aan de LAC worden voorgelegd, en de LAC zelf gaat slechts in een zeer beperkt aantal gevallen tot afsluiting over. De LAC is dus geen afsluitingsmachine maar een drukkingmiddel dat doorgaans tot een oplossing leidt.

Ik stel vast dat niet de mensen die door de OCMW's financieel of maatschappelijk worden ondersteund, voor het grootste aantal LAC-dossiers zorgen. Het gaat zeer vaak om mensen die nooit eerder met het OCMW in aanraking kwamen. Bij schuldbemiddeling doet zich hetzelfde fenomeen voor. We hebben dus te maken met schuldoverlast als een nieuw probleem, waarvan het niet kunnen betalen van de energiefactuur één element is.

De voorstellen van Infrax en Eandis over de verbetering van de LAC-werking lijken mij goed.

Minister Vanackere gaf aan Samenlevingsopbouw de opdracht om in samenwerking met de VVSG beleidsaanbevelingen te doen op dit vlak. Wij beslisten ondertussen om ook Infrax en Eandis daarbij te betrekken.

Kern van de zaak is om vroeger en preventiever op te treden dan nu het geval is. OCMW's trachten dat wel, maar de middelen zijn beperkt. Die van het federale energiefonds gaan deels naar personeel, deels naar financiële steun. Driekwart van de 589 Belgische OCMW's kan met die middelen een half-tijdse of maximum een voltijdse kracht tewerkstellen. De kloof met het stijgende aantal dossiers en de vraag naar meer en uitgebreider sociaal onderzoek is groot. Alleen in een aantal grotere of centrumgemeenten kan men met het federale fonds meerdere mensen tewerkstellen.

Ook frappant is dat 70% van de OCMW's van het federale energiefonds een bedrag krijgt van maximum 10.000 euro per jaar voor financiële hulpverlening. Daarnaast moet het federale geld ook nog dienen om de werking van de LAC's te verbeteren en aan begeleiding bij schuldbemiddeling te doen. Die verwachtingen kunnen niet ingelost worden met de ingezette middelen en dat is de kern van het probleem. De federale middelen volstaan niet en men moet dus ook van Vlaamse kant met een budget komen.

Maar men kan zich ook afvragen of men niet nog veel vroeger moet optreden. Als een huisbaas een huurder voor de vrederechter dagvaardt met het oog op uitzetting, wordt het OCMW verwittigd en moet het optreden. Maar op dat moment is het al te laat. Om dergelijke betwistingen te vermijden, moet men veel vroeger kunnen optreden. Datzelfde geldt voor de LAC's. Maar proactieve werking vereist personeel en kost dus geld. Bovendien is er niet noodzakelijk een probleem van zodra iemand één keer een factuur niet kan betalen. Ook de privacy van de gebruikers is van belang. Men kan overigens geen hulpverlening opdringen.

Tot slot vraag ik aandacht voor mensen die hun stookoliefactuur niet kunnen betalen. Daarover bestaan thans geen sociale openbaardienstverplichtingen.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Hebt u zicht op het aantal dossiers per OCMW? Dat is van belang voor de juiste verdeling van de schaarse middelen.

De heer Bart Martens: De ontoereikende middelen uit het federale fonds vormen een oud zeer. Blijkbaar worden de personen die voor de LAC verschijnen, ongelijk behandeld. In de ene gemeente is er bij het

OCMW wel geld voor een financiële tegemoetkoming bij een afbetalingsplan, in de andere niet. Heeft de VVSG een overzicht van de financiële steun per gemeente?

Ik herinner aan de aanbeveling over een handleiding goede praktijken inzake LAC-werking. Bestaat die al of wordt daaraan gewerkt?

Werden al gesprekken aangeknoopt met minister Vanackere met het oog op bijkomende middelen? Onder welke voorwaarden zouden ze toegekend kunnen worden?

Kan het huidige systeem van energiescans een rol spelen in de preventie? Een andere mogelijkheid is om OCMW's te laten optreden als lokale entiteit van het federale fonds ter reductie van de globale energiekosten, en daarmee renteloze leningen te verstrekken aan beschermde afnemers met het oog op investeringen. Een evaluatie van het fonds wekt tot nu toe weinig animo op bij de lokale besturen. Zijn de OCMW's bereid daarop in te spelen?

De heer Tom Dehaene: Ook in mijn ervaring is het zo dat energieschulden niet alleen komen. Het is dan ook verbazend voor OCMW-leden dat op een LAC dossiers verschijnen waar men nog niet over hoorde.

Preventie is alvast mogelijk ten aanzien van de mensen die bij de OCMW's bekend zijn. Daarbuiten botst men inderdaad op de privacy. Ik deel de vraag naar inspanningen door de Vlaamse overheid ter ondersteuning van het werk van de lokale besturen op dit vlak.

De studie over de goede praktijken bij de LAC's, die dit voorjaar klaar zal zijn, zullen we kunnen gebruiken om suggesties te doen aan de lokale besturen.

De heer Piet Van Schuylenbergh: Ik heb geen cijfers over de verdeling van het aantal LAC-dossiers over de gemeenten. Zij vormt ook niet de basis voor het federale fonds, dat andere – weliswaar sociale – criteria hanteert. Ik kan dus niets zeggen over een eventuele samenhang tussen het aantal dossiers en de grootte van de toegekende federale middelen. In elk geval kan men met één halftijdse kracht niet veel doen, dat is zeker.

Minder dan 10.000 euro op jaarbasis is niet gigantisch veel. Over de aanvullende steun die heel wat OCMW's geven bestaan geen totaalcijfers. Ze worden immers niet apart geregistreerd. De VVSG is thans wel bezig met de inventarisering van de verschillende vormen van aanvullende financiële ondersteuning, zoals voor onbetaalde medische of energiefacturen. Doel is het afleiden van goede praktijken uit de grote lokale variëteit.

Er werden al gesprekken gevoerd met de minister over bijkomende middelen, maar ze leidden nog niet tot concrete afspraken. Ik denk wel dat hij bereid is er iets aan te doen.

Energiescans zijn uiteraard een zeer goed middel in het kader van preventie. Ik heb geen zicht op het gebruik dat OCMW's maken van de genoemde renteloze leningen, maar de promotie ervan is een interessante suggestie.

4. Toelichting door de dames Stefanie Podevyn en Katrien De Pauw (OCMW Aalst)

Mevrouw Stefanie Podevyn: Het OCMW van Aalst werkt met een energiecel. De LAC kan in de vrijgemaakte markt pas optreden bij problemen bij de sociale leverancier, in ons geval Eandis. Het aantal probleemdossiers stijgt eerst bij de commerciële leveranciers, mede door de prijsstijgingen, en als gevolg daarvan bij Eandis. De energiecel stelt ook vast dat er nood is aan preventie bij energieverbruik. Haar maatschappelijke werkers hebben ook een permanente opdracht inzake stookoliedossiers.

De cel, die werd opgericht in september 2007, bestaat uit drie fulltime maatschappelijke werkers, één administratieve medewerker en één leidinggevende, ikzelf. Twee van de drie maatschappelijke werkers worden gefinancierd door het energiefonds voor personeel. Onze taken zijn: het behandelen van dossiers inzake energieschulden bij zowel de commerciële als de sociale leveranciers, de LAC-dossiers, en de verwarmingstoelagen uit het federale stookoliefonds. Daarnaast verstrekken wij informatie en advies over facturen en premies. Wij helpen administratief bij verhuizing en adviseren over de voordeligste leverancier op basis van de VREG-website. Wij informeren aan de hand van Eandisfolders over de werking van de budgetmeter, eventueel aan huis. Wij doen dat eveneens over energiebesparende maatregelen.

Een dossier komt voor op de LAC op verzoek van Eandis, als er een energieschuld is, niet-opvolging van een afbetalingsplan, geen toegang tot de woning voor het plaatsen van een budgetmeter, of het niet opladen daarvan gedurende twee maanden. Het gebeurt op vraag van de klant voor heraansluiting van de toevoer. In Aalst verloopt dat laatste vlot via een contact met de LAC-verantwoordelijke bij Eandis.

Mevrouw Katrien De Pauw: Een maand voor de LAC-zitting ontvangen de leden de verantwoordingsnota van Eandis. Dat werkinstrument is het vertrekpunt van het sociale onderzoek en een gemotiveerd voorstel. Doel is zoveel mogelijk dossiers voor de zitting op te lossen. Wij nodigen de mensen

in eerste instantie uit met een rode kaart. De reacties van de cliënten tonen aan dat die meer aanspreekt dan een officiële OCMW-brief. Reageert men niet op de kaart, dan vindt een nieuwe poging plaats per telefoon of tijdens een huisbezoek. Is er niemand thuis, wordt opnieuw een rode kaart achtergelaten.

Als de cliënt langskomt, wordt het dossier met hem besproken, nadat vooraf in het Rijksregister is gecontroleerd wie op het adres woont, met het oog op een correcte facturering. Het gesprek gaat over alle levensdomeinen en zoekt naar de redenen van de energieschuld. Er wordt samen met de cliënt naar oplossingen gezocht. Indien nodig wordt hij doorverwezen naar schuldbemiddeling of eerstelijns hulp.

Een en ander resulteert in een sociaal verslag dat naar de LAC-zitting gaat, al wordt het eerst nog gelezen door en eventueel besproken met de LAC-voorzitter.

Mevrouw Stefanie Podevyn: De cliënt wordt per aangetekende brief uitgenodigd op die zitting. Er is ook altijd een maatschappelijk werker van de energiecél aanwezig. De LAC-beslissing is unaniem, zoals de wet voorschrijft.

De LAC kan de volgende beslissingen nemen. Als men niet reageert op de uitnodigingen, kan zij beslissen om de elektriciteits- of gastoevoer af te sluiten, tenzij er een betalingsplan wordt afgesloten voor een bepaalde datum (twee weken na de zitting). Die voorwaardelijke clausule is er altijd. Een andere mogelijkheid is afsluiting tenzij men akkoord gaat met het plaatsen of activeren van een budgetmeter voor dezelfde datum. Derde mogelijkheid is afsluiten tenzij men de budgetmeter binnen twee weken oplaadt. Uiteraard kan de LAC ook beslissen om zonder meer af te sluiten, maar dat gebeurt heel weinig. Dat betekent dan dat mensen hun afspraken meermaals niet zijn nagekomen.

De LAC kan ook beslissen om op basis van een volledig financieel en sociaal onderzoek een betaalplan met de cliënt af te spreken, of om de schuld geheel of gedeeltelijk ten laste te nemen, eventueel terugvorderbaar. Een dergelijke renteloze lening valt onder het eerder genoemde energiefonds. In Aalst wordt het energiefonds voor steun elk jaar volledig opgebruikt.

Het kan zijn dat Eandis het dossier annuleert omdat het probleem is opgelost en dat blijkt dan uit de actualiseringslijst. Het kan ook zijn dat het OCMW onbevoegd is omdat de betrokkene inmiddels niet meer in Aalst woont.

De LAC kan ook beslissen om het dossier te verdragen omdat het financiële en sociale dossier nog niet

is afgerond, of omdat pas tijdens de zitting blijkt dat een uitgebreid onderzoek nodig is.

De beslissing wordt aangetekend verstuurd naar de cliënt binnen drie dagen na de zitting en eveneens overgemaakt aan Eandis met het oog op verwerking. Ook de eventuele schuldbemiddelaar ontvangt een kopie. Er wordt overigens ook al contact met hem opgenomen tijdens het onderzoek.

Afsluiten gebeurt dus als men niet reageert op uitnodigingen of het betaalplan herhaaldelijk niet opvolgt. De eerste stap is het uitnemen van de 10 ampère-functie. Als de cliënt oplaadt, heeft hij het volle vermogen en wordt geen nieuwe schuld opgebouwd.

De nazorg van de energiecél bestaat uit informatie op verzoek over de LAC-beslissing en bemiddeling bij heraansluiting. In dat laatste geval vindt een nieuw sociaal en financieel onderzoek plaats, en kan men individueel bekijken of een deel of het geheel ten laste kan genomen worden via het energiefonds, al dan niet terugvorderbaar via een renteloze lening.

Wat de knelpunten betreft, is het zo dat in de huidige situatie schulden kunnen gemaakt worden bij verschillende commerciële leveranciers vooraleer een dossier bij de LAC komt. Dat is immers meestal ook het geval als er een schuldprobleem is bij de sociale leverancier.

Het wettelijke kader voor de LAC-werking is beperkt, zodat elk OCMW dit zelf invult.

Beslissingen over afsluiting worden soms te laat uitgevoerd, soms maanden nadat ze van ons een brief daarover kregen.

Asielzoekers die in Aalst wonen, zijn soms aan het OCMW van een andere gemeente toegewezen, waardoor de bevoegdheden verdeeld zijn. Het tweede OCMW is dan immers bevoegd voor een eventuele bijdrage uit het energiefonds, terwijl het eerste de LAC-bevoegdheid heeft.

Aan illegalen mag men alleen dringende medische hulpverlening verstrekken en geen financiële hulp, zodat men in principe bij hen zomaar kan afsluiten.

Een ander knelpunt is dat wat eventueel overblijft van een energietoelage na de afrekening van de schuld door Eandis naar de cliënt wordt gestuurd en niet naar het OCMW. Wij vragen om dat te veranderen, ten gunste van andere potentiële cliënten.

De LAC is ook bevoegd voor waterdossiers maar daarvoor bestaat geen fonds, tenzij het beperkte solidariteitsfonds voor abnormaal hoog verbruik dat niet te wijten is aan de cliënt. In Aalst wordt over bijdra-

gen daaruit autonoom beslist door de Tussenge-meentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Wa-tervoorziening (TMVW). Het OCMW kan niet meer doen dan erom vragen.

Veel OCMW-cliënten wonen in slecht onderhouden huurwoningen met een hoger energieverbruik. Pre-ventieve steunmaatregelen uit het energiefonds ko-men dus ten goede aan de eigenaar, wat een pro-bleem vormt. Het OCMW kan slechts tips geven.

Er zijn onvoldoende middelen voor een echt goede preventiewerking.

Er zijn ook positieve aspecten. De oprichting van de energiecel zorgt voor een betere en snellere afhande-ling van de dossiers. Ook de intensievere opvolging heeft een gunstig effect. De relatie met de LAC-verantwoordelijke van Eandis loopt heel goed. Dos-siers worden ruim vooraf opgestuurd en bevatten voldoende informatie. Het energiefonds wordt als heel positief ervaren.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Welke rol spelen de stedelijke energiespotters in Aalst in het kader van de preventie?

De heer Tom Dehaene: Merkt men in Aalst een verband tussen energie- en andere schulden? Worden ze door dezelfde of verschillende maatschappelijk werkers behandeld? Kan u instemmen met de sug-gestie van Eandis om mensen die niet binnen een bepaalde termijn elektriciteit opladen, weg te houden van de LAC? Komen veel mensen effectief naar de LAC-zitting over hun dossier?

De heer Bart Martens: Kan het uitblijven van reac-tie op brieven niet het gevolg zijn van het feit dat men geen Nederlands kent, zoals dat het geval is bij analfabeten of pas erkende asielzoekers? Is men zeker dat het altijd gaat om onwil?

Mevrouw Stefanie Podevyn: Wij werken samen met de stad in het project van de energiesnoeiers, die energiescans uitvoeren en daartoe worden opgeleid door Eandis. Daarbij geeft de energiecel dossiers door van mensen van wie wij vinden dat een scan er hoogstnodig is. De betrokkenen moeten het er wel mee eens zijn. Dat project bevindt zich nog in een beginfase.

Onze cel behandelt alleen de energieschulden, voor andere wordt men doorverwezen naar de intake schuldhelpverlening of naar de eerstelijnhulpverle-ning.

Mevrouw Katrien De Pauw: De rode kaart waar-mee wij werken, is een opvallend herkenningsmid-del. Men herkent alvast dag en uur, ook al begrijpt

men nog niet altijd waarom men gevraagd wordt om langs te komen. Ook de telefonische contacten en de huisbezoeken werken, ook voor wie geen Neder-lands spreekt. Als mensen pas langskomen nadat een beslissing tot afsluiting viel, laten wij hen niet in de kou staan en zoeken wij naar een oplossing, bijvoor-beeld door contact op te nemen met het OCMW waaraan een asielzoeker is toegewezen.

Bij illegalen is alleen huisbezoek mogelijk. Ook zij krijgen een met de hand geschreven rode kaart in de bus, geen gedrukte standaardbrief. Dat wordt ge-waardeerd.

Het is ook zo dat de beslissing tot afsluiten soms ook wordt genomen om de betrokkenen in beweging te brengen. De ervaring leert dat er mensen zijn die niet reageren op uitnodigingen maar wel op de afsluiting. Als ze alsnog reageren, kan de beslissing tot afslui-ten weer worden ingetrokken. Ook de afsluiting ten-zij men binnen een bepaalde termijn oplaadt, fun-geert als een stok achter de deur. We zien ook dat daar effectief reactie op komt.

De suggestie om het wegnemen van de 10 ampère-functie eruit te nemen voor de LAC-zitting zou de werklust verminderen, maar dat is beperkt want de meeste van die dossiers komen sowieso niet op de LAC. Mensen die bij ons komen, laden meestal op. Vaak weet men gewoon niet goed hoe de budgetme-ter werkt. Wij leggen het dan nog eens uit en geven een folder.

Steeds meer zaken worden opgelost voor de LAC-zitting. Die mensen komen uiteraard niet meer, ook al mogen ze en worden ze uitgenodigd. De aanwe-zigheid op de zitting is beperkt tot 10% van de be-handelde dossiers. Het aantal wordt met Eandis be-sproken. De vergaderkalender wordt per half jaar vastgelegd. Het aantal dossiers wordt voor de drie maatschappelijk werkers beperkt tot 35, naast hun andere dossiers.

5. Toelichting door mevrouw Mieke Clymans (Samenlevingsopbouw Antwerpen provincie vzw, Vlaams project energie en armoede)

Mevrouw Mieke Clymans: Ons bureau is toevallig in Turnhout, maar wij werken niet voor de stad of de provincie Antwerpen. Energie en armoede is een Vlaams project net als de andere waarmee Samen-le-vingsopbouw zich bezighoudt.

Het project over de LAC-werking, waarvoor wij samenwerken met de VVSG, betreft geen weten-schappelijke studie. Wij kregen van minister Vanackere één voltijdse medewerker die gedurende één jaar het rapport dat wij al klaar hadden, moet

verbeteren en er beleidsaanbevelingen uithalen. Dat doen wij samen met de VVSG en de federatie van maatschappelijk werkers van de OCMW's.

De LAC is een belangrijk, noodzakelijk en waardevol instrument. Wij respecteren ten volle de verantwoordelijkheid die OCMW-hulpverleners nemen ten aanzien van nieuwe samenlevingsproblemen. Tegelijk hebben wij ook respect voor de mensen die de problematische aspecten van energiearmoede ondergaan. Zij zien door de bomen het bos niet meer, kennen hun rechten onvoldoende en kunnen ze ook minder goed verdedigen.

Wij willen daarom vermijden dat mensen worden overgeleverd aan de toevallige werking van een LAC op een bepaalde plaats en pleiten daarom voor eenvormigheid. Afsluitingen zijn in elk geval mensonwaardig, ook al vormen ze het sluitstuk van de wanbetalingprocedure uit de energiewet van 2002.

De LAC moet een instrument zijn in handen van het OCMW om mensen te ondersteunen in hun sociale grondrecht op energie. Ons rapport over de LAC's bevat vaststellingen uit telefoongesprekken, mails, contacten met OCMW's tijdens vormingen, en bezoeken aan OCMW's in de afgelopen maanden. Het werd in november aan minister Vanackere bezorgd.

Het denken over de LAC's loopt uiteen. OCMW's hebben de wettelijke vrijheid om dit naar eigen goeddunken in te vullen. Wij stellen voor dat elke OCMW-raad een document goedkeurt over de LAC-werking en haar plaats binnen het centrum. Dat moet gebaseerd zijn op menswaardigheid voor iedereen. Regelmatig kan dan verslag uitgebracht worden aan de OCMW-commissies en de OCMW-raad. Wij vinden ook dat moet gekozen worden voor specifieke bekwaamheid en kennis van maatschappelijke werkers. Niet elke gemeente beschikt vandaag over een energiecel.

De juiste informatiekanalen moeten gebruikt worden om de LAC bekend te maken bij een breder publiek. Wij pleiten voor een naamsverandering. De huidige naam zegt weinig en bovendien neemt men beslissingen die verder gaan dan adviezen. Wij stellen voor om te spreken van 'Raad voor Energiewelzijn'.

Niet alle OCMW's blijken evenveel mogelijkheden te hebben voor een sociaal onderzoek. Wij stellen voor dat het verder gaat dan het nagaan van de gezinssamenstelling. Aalst is een goed praktijkvoorbeeld. Maar soms staan in de brieven die men aan mensen richt, zeer tegenstrijdige mededelingen. Het kan ook gaan om niet gepersonaliseerde typebrieven. De eerste indruk is nochtans zeer belangrijk en daarom vragen wij dat de LAC aandacht heeft voor klare en duidelijke uitleg over de uitnodiging, haar doel,

de ernst en de mogelijke draagwijdte van beslissingen. Mensen met complexe schuldproblemen kunnen immers moeilijk vatten wat daarin precies de plaats van een LAC-uitnodiging is.

Wij stellen ook voor dat de commissie niet per se in het OCMW hoeft bijeen te komen. Persoonlijk contact is erg belangrijk en daarom appreciëren wij huisbezoeken heel erg. Het sociaal onderzoek is onontbeerlijk maar ook wettelijk verplicht. Er zou moeten opgevolgd worden of het ook werkelijk gebeurt.

Slechts 10% van de LAC-dossiers in grote steden betreft mensen die het OCMW kent. Wij pleiten voor een herwaardering van de LAC. De intenties uit de rondzendbrief van 25 november 1997 over hun oprichting, blijven geldig in het tijdperk van de liberalisering.

Er bestaat veel verwarring over de woorden positief en negatief. Voor de wet betekent een positieve beslissing afsluiten, terwijl de cliënten na een brief die bericht over "een positieve beslissing" iets anders verwachten.

Ook afbetalingsplannen vormen een groot probleem. Mensen moeten de kans krijgen zelf voorstellen te formuleren in de plaats van ze opgelegd te krijgen tijdens de LAC-zitting. Mensen overschatten vaak hun mogelijkheden. De opstelling gebeurt beter vooraf in samenwerking met de energiecel of de verantwoordelijke maatschappelijke werker.

Het rapport bevat ten slotte ook een handleiding met aanbevelingen voor de begeleiding van mensen met energieschulden.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Veerle HEEREN
Else DE WACHTER

Carl DECALUWE
